

едва 5,7% четири стаи. В секциите с преобладаващо българско население обаче 14% живеят в 1 стая, 49,1% в две, 31,8% в три и 5% в четири стаи, докато в секциите с преобладаващо ромско население (най-вече в кв. "Факултета" и на и около ул. "Татарли") живеят 23,9% в една, 39,4% в две, 26,3% в три и едва 6,9% в четири стаи (и то без оглед на техния размер и качество).⁵⁰

Тъмните краски в положението на циганите се виждат и в броя на жилищните стаи, които ползва едно домакинство или едно семейство. Както е установено, повечето от половината ромски семейства живеят самостоятелно - без родители (на съпруга или на съпругата) и без омъжените им деца или други близки и роднини. Ако се вземе за пример отново столичната община "Красна поляна" (в която, както вече бе отбелязано се намира едно от най-големите цигански "гета" в страната - кв. "Факултета"), може да се получи още по-точна представа за остротата на жилищния проблем на циганите, - особено на тези от тях, които продължават да живеят в своите "ядрови" поселища. Фактът, че в секциите с преобладаващо ромско население по-малко от половин стая на човек се пада на 37,3% (докато за целия столичен град този процент е 16,9%), от половин до една стая - на 35,7% (за столицата този процент е 52,3%), по една стая - на 16% (за столицата този процент е 23,4%) или повече от една стая на 11% (а за столицата като цяло - 7,4%) е повече от показателен.⁵¹

Нещо повече. Емпиричното социологическо изследване в община "Красна поляна" показва отчетливо разликите дори само в една отделно взета община, а не в столицата като цяло. Ако в секциите с преобладаващо българско население на 10,9% се пада по-малко от половин стая, то в секциите в преобладаващо циганско население този процент скача на 37,3%, - тоест, повече от три пъти. Този факт още веднъж подсказва, че **пренаселеността е един от тежките проблеми, с които най-често се сблъскват ромските ни съотечественици.**

⁵⁰ Срв. Диференциран подход в идейно-възпитателната работа по местоживееене в община "Красна поляна". Емпирично социологическо изследване, юни 1989 г., с. 17.

⁵¹ Диференциран подход ..., с. 18.